

хвърленъ. Писанието казва, че кривиятъ камъкъ е станалъ глава на този жгълъ. На кой жгълъ? — На любовта и мѣдростта въ невидимия свѣтъ. Въ създаването на свѣта, въ цѣлия козмосъ, се крие една велика тайна. Вие мислите, че само сегашнитѣ хора се боятъ, само днесъ има такива вражди. Това, което става сега, то е отражение на миналото. Тази злоба, тази умраза, тѣзи неразбранщини между хората, всичко това не е продуктъ на настоящето, а е продуктъ на миналото. Това мога да докажа съ редъ факти. Напр., явява се у нѣкой човѣкъ една болестъ, като разстройство на мозъка, стомаха или какво да е друго; тази болестъ се явява сега, но причинитѣ за явяването ѝ сж отъ прѣди 100, 200 1000 и повече години. Лѣкаритѣ признаватъ, че тази болестъ се е появила най много отъ прѣди 20 години. Тѣзи болести се причиняватъ отъ много натрупани остатъци, отъ много непотрѣбни утайки, които прѣдизвикватъ реакция и създаватъ анархия въ организма, вслѣдствие на което се явява температура, и ние съ ужасъ наблюдаваме, какъ температурата се повишава, отъ 38° на 39 5°, 40°. 40.5°, 41°, и краятъ приближава. „Колко страшно нѣщо!“, казвате. Азъ казвамъ: нѣма нищо страшно, освѣнъ повишаване на температурата. Човѣкъ може да остане живъ не само при 41°, но и при 100, 200, 2000 и повече градуса. Ще ме запитате: „Може ли да остане живъ при толкова градуса, както сме сега?“ Сегашнитѣ хора сж едно посмешище на човѣчеството по своя организъмъ. Ако имате възможность да разгледате човѣка подъ специаленъ микроскопъ, вие ще видите, каква е неговата красота. Ние смѣсваме въ ума си двѣ идеи: за духовното и за материалното. Ние живѣемъ съ духовни работи въ нашия умъ, но като се наядемъ, казваме: „Днесъ сме добрѣ“. Утрѣ, като огладнѣмъ, започваме отново да се безпокоимъ и замѣсваме пакъ за материалното. Жената, като се наяде, казва: „Е, слава Богу, днесъ съмъ доволна, нѣма дефицитъ“. Питамъ: каква наука има въ единъ животъ, който е пѣленъ само съ дефицити? Днесъ мѣже, жени, дѣца влизатъ въ кухнята и казватъ: „Колко хубаво мирише“,! Така постѣпватъ и владици, и учители, а послѣ казватъ: „Ние сме културни, идеални хора“. Да, културни хора на тиганя и на маслото. Нѣкои питатъ, защо не ви уча на